

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

11. De ligno Crucis, quod Rex Oswaldus contra Barbaros pugnaturus, erexerat, inter innumera sanitarum miracula quidam adolescens sit brachij languore curatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

nus eum excipit, & prosequitur, atque illi vicissim eum flexis genibus veneratur, cum neque videret, neque videretur. Quod Patriarchæ comitibus admirantibus, & cui honorem illum præberet percontantibus: respondit, cōfessori Theophani magni Agri magistro: confessionem vaticinatus, necdum enim ea dignatus fuerat.

Venerabilis Beda lib. 3. cap. 2. histor. Eccles. Anglicane, vi de ligno crucis, quod rex Osvaldus contra Barbaros pugnaturus erexerat, inter innumera sanitarum miracula, quidam adolescens sui brachij languore curatus.

CAP. XI.

Ostenditur vsque hodiè, & in magna veneratione habetur locus ille, vbi venturus ad hanc pugnam Osvaldus, signum sanctæ crucis erexit, ac flexis genibus Deum deprecatus est, vt in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio. Denique fertur, quia facta citato opere cruce, ac fouea præparata, in qua statui deberet, ipse fide seruiens hanc arripuerit, donec a gestu à militibus puluere, terra figeretur: & hoc facto, data in altum voce, cuncto exercitui proclamauerit: Flestemus omnes genua, & Deum omnipotentem ac verum in communi deprecemur, vt nos ab hoste superbo & feroce sua miseratione defendat. Scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostræ bella suscepimus.

Fecerunt omnes, ut iusserat. Et sic, incipient diluculo, in hostem progressi, iuxta meritum suæ fidei victoria potiti sunt. In cuius loco orationis, innumera virtutes sanitarum nescitur esse patratæ, ad iudicium videlicet ac memoriam fidei regis. Nam & usque hodie multi de ipso ligno sacrosanctæ crucis assulas e-cidere, solent: quas cum in aquas miserint, eis-que languentes homines ac pecudes potaverint, siue adsperserint, mox sanitati restituntur. Vocatur locus ille lingua Anglorum Heofonfeld, quod dici potest Latinè cælestis campus: quod certè utique præfatio futurorum antiquitus nomen accepit: significans nimirum, quod cæleste ibidem erigendum tro-phæum, cælestis inchoanda victoria, cælestia usque hodiè forent miracula celebranda. Est autem locus ille iuxta murum illum ad aquilonem, quo Romani quondam ob arcades Barbarorum impetus, totam à mari usque ad mare præcinxerunt Britanniam, ut supra docuimus. In quo videlicet loco consuetudine multo iam tempore fecerunt fratres Hagustaldensis Ecclesie, quæ non longè abest, aduenientes omni anno pridie, quam postea idem rex Osvyaldus occisus est, vigiliis pro salute animæ eius facere, plurimæque psalmodiarum laude celebrata, victimam pro eo manè sacræ oblationis offerre. Qui etiam crescente bona consuetudine, nuper ibidem Ecclesia constructa ang-

dedicata, sacrationem & cunctis honorabilio-
 rem locum omnibus fecere. Nec immerito
 quia nullum ut comperimus, fidei Christia-
 nae signum, nulla Ecclesia, nullum altare in to-
 to Beeniciorum gente erectum est, priusquam
 hoc sacrae crucis vexillum nouus militiae edu-
 ctor, dictante fidei deuotione, contra hostem
 immaniſſimum pugnaturus, statueret. Nec ab-
 re est vnum e pluribus, quae ad hanc crucem
 parata sunt, virtutis miraculum narrare. Qui-
 dam e fratribus eiusdem Hagustaldensis Eccle-
 siae, nomine Bothelmus, qui nunc superest,
 ante paucos annos, dum incautus forte noctu
 in glacie incidere, repete corruens, brachium
 contriuit, ac grauissima fracturae ipsius coepit
 molestia fatigari, ita ut nec ad os quidem addu-
 cere ipsum brachium vllatenus, dolore arcent-
 te, valeret. Qui cum die quadam mane audiret,
 vnum de fratribus ad locum sanctae crucis
 ascendere disposuisse, rogauit ut aliqua sibi
 partem de illo ligno venerabili rediens affer-
 ret: credere se dicens, quia per hoc donante do-
 mino, salutem posset consequi. Fecit ille ut ro-
 gatus est, & reuersus ad vesperam, sedentibus
 iam ad mensam fratribus, obrulit ei aliquid de
 veteri musco, quo superficies ligni erat obsita.
 Qui cum sedens ad mensam, non haberet ad
 manum, vbi oblarum sibi munus reponeret,
 misit hoc in sinum suum. Et dum iret cubitu,
 oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in-

348 COLALTION. SACRAR.
sinu permanere. At medio noctis tempore,
cùm euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo
lateri adiacere. Admotaque manu requiren-
do quid esset, ita sanum brachium manumq[ue]
reperit, ac si nihil vnquam tanti languoris ha-
buisset.

*Fulgos. lib. 1. cap. 6. Comad. Lycosthen. lib. 12. The-
tri. lignea crucis Christi imago sagitta sauciata, san-
guinem emisit. Sagittarius penitentiā ductus, con-
tra Christi hostes bellare cepit.*

CAP. XII.

Imperantibus Ottone & Philippo, in eo bel-
lo, quod pro Germanico imperio inter se
gesserunt, cum permulti se cum rebus suis in
sanum sancti Gouari, haud lōgē à Treuiris re-
cepissent, quia & natura & arte satis munitus
videbatur is locus, eoque oppugnaturus tem-
plum Vernherus Bolanus venisset: qui intus
obsidebantur, cū suspectam haberent fene-
stram, ne ea hostes aditum sibi in templum fa-
cerent, posita in eo loco crucifixi Christi ima-
gine, quæ lignea erat, satis cauisse rebantur, ne
inde hostes veniret. Sed cum avaritia pro Deo
aurum colat, Sagittarius quidam populario-
nis spe sagittam in eum ipsum locum direxit,
vbi in Christi imagine confixa fuit, & mox
tanquam ex viuente corpore à lignea Christi
effigie sanguis manauit. Ea re territus Vernhe-
rus, cruce sumpta, mare ad bellum cōtra Chri-
sti hostes gerendum traiecit: imago autem sa-
gitta